

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38871

гр. София, 21.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
закрито заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

като разгледа дело номер **12148** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Постъпило е искане от О. К., гражданин на У., ЛНЧ: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица],
ет. 1 за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 7350/02.09.2025 г. на директора на
ОД МВР [населено място], с която му е наложена ПАМ настаняване в Специален дом за временно
настаняване на чужденци за срок от 6 месеца на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

По силата на чл. 44, ал. 15 от ЗЧРБ заповедта подлежи на предварително изпълнение.

С жалбата срещу заповедта заявителят иска по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК спиране
предварителното изпълнение на административния акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на
административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за
съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.
Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението
по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в
сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на
оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз
основа на нови обстоятелства. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът не обсъжда
материално-правната законосъобразност на акта, чието предварително изпълнение се иска да
бъде спряно, доколкото това следва да се обсъди в производството по жалбата срещу него.
Въпреки това, обаче, в производството по чл. 166, ал. 2 от АПК, по необходимост следва да се
обсъдят основанията за валидност на акта – форма и компетентност, доколкото те са предпоставка
за настъпването на правното действие на предварителното изпълнение. В конкретния случай,
настоящият състав приема, че процесната заповед за ПАМ е издадена от компетентен орган по чл.
44, ал. 1 от ЗЧРБ, както и във формата по чл. 59 от АПК, доколкото съдържа всички посочени в
нормата реквизити, включително фактите, въз основа на които се издава заповедта за ПАМ и
правното основание.

Правилото на чл. 166, ал. 1 от АПК предвижда, че жалбата спира изпълнението на административния акт. Предвид различния характер на административните правоотношения и ценностите, които те защитават, АПК допуска изключения от посоченото правило, по-конкретно – по силата на изрично разпореждане на административния орган в акта да бъде включено разпореждане за предварителното му изпълнение, или това да стане по силата изрична законова разпорежба. Първата хипотеза е уредена в чл. 60, ал. 1 от АПК, втората в съответния материален закон. Общото и при двете хипотези е, че предварителното изпълнение се допуска за да се осигури защитата на особено важни обществени отношения, което законодателят поставя по ценност пред личните интереси на участващите в административния процес. Чл. 60, ал. 1 от АПК допуска и изключение, което позволява предварителното изпълнение да се допусне от административния орган и с оглед лични интереси на участващия в административния процес, но срещу предоставяне на гаранция, какъвто не е настоящият случай.

Когато предварителното изпълнение е допуснато с разпореждане на административния орган на основание чл. 60, ал. 1 от АПК, то това разпореждане се обжалва по реда на чл. 60, ал. 5 от АПК – в 3-девен срок от съобщаване на разпореждането. Този ред не изключва процедурата по чл. 166, ал. 2 от АПК, която може да се инициира при всяко положение на делото по оспорване на административния акт до влизане в сила на решението. Както се посочи, в конкретния случай предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на закона, който не изключва съдебен контрол на предварителното изпълнение, като съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. В този случай критерий за отмяна на предварителното изпълнение е установяването на възможност на жалбоподателя да се причини значителна или трудно поправима вреда. Чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК въвежда и задължително условие искането за спиране да се основава на нови факти, доколкото първоначалната фактическа обстановка е следвало да се релевира в производството по чл. 60, ал. 5 от АПК. Това изискване за нови факти, обаче, не може да се поставя, когато производството по чл. 166, ал. 2 от АПК е във връзка с разпоредбата на ал. 4 от цитираната норма, която разпоредба предвижда хипотезата на допуснато предварително изпълнение по силата на закона. Това е така, доколкото, когато предварителното изпълнение е допуснато по силата на съответния материален закон, то е неотносимо производството по чл. 60, ал. 5 от АПК и фактическата обстановка, на която се иска спирането, се отнася до съда за пръв път по реда на ал. 4 във вр. ал. 2 от чл. 166 от АПК. Следователно, в тези случаи, критерии за уважаване на искането за спиране на предварителното изпълнение по закон, са тези по 166, ал. 2 от АПК. По-конкретно – това е вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя, съпоставена с критерия обществен интерес по общата норма на чл. 60, ал. 1 от АПК, към която препраща разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК.

При горепосочените разяснения, следва да се вземе предвид, че в конкретния случай на искащият спиране в това производство е наложена ПАМ настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци за срок от 6 месеца на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ. Иискащият спиране навежда доводи за ограничаване на основани негови права, защитени от международното право. Предвид изложеното по-горе, при това предварително изпълнение на административния акт по силата на закона, в производството по чл. 166, ал. 2 от АПК, съдът следва да съпостави личния интерес на искащия във връзка с вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за него и обществения интерес. Законодателят предвижда, че отношенията, които се уреждат от ЗЧРБ са със завишен обществен интерес, поради

които за тях не следва да се приложи общото правило по чл. 166, ал. 1 от АПК, а именно – че обжалването спира изпълнението на административния акт. Следва да се отчете, че в процесното производство по ЗЧРБ по налагане на ПАМ настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци и свързаното с него производство по налагане на ПАМ за извеждане на чужденеца от страната, последният се защитава именно срещу извеждането му. Следва да се вземат предвид и значително съкратените срокове по разглеждане на жалбите. Следователно, не следва да се приеме в случая случването на хипотезата на 166, ал. 2 от АПК за вероятност от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя в по-голям интензитет от този на обществения интерес, който се защитава с процесната ПАМ.

Предвид гореизложеното, искането по ч. 166, ал. 4 от АПК следва да се отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането по чл. 166, ал. 4 от АПК на О. К., гражданин на У., ЛНЧ: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1 за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 7350/02.09.2025 г. на директора на ОД МВР [населено място], с която му е наложена ПАМ настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци за срок от 6 месеца на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Определението подлежи на обжалване в седмодневен срок от съобщаването му пред ВАС.